

Jysk landsbyudvikling i Nepal

Formandsberetningen 2013

Kære medlemmer, venner, støtter og sponsorer

Netop hjemkommet mandag aften...

– efter en tre spændende og vellykkede uger i Nepal – 2 uger i landsbyerne og 1 uge med diverse møder og administrativt arbejde.

Det har været endnu et godt år for 'Jysk landsbyudvikling i Nepal' - med mere end rigeligt at se til. Men også mange fantastisk dejlige oplevelser.

Årets højdepunkter, som også skal være hovedoverskrifterne i denne formandsberetning, har været:

Etablering af vandforsyning i Kantipur og Indrabasti

Drift af de to vandværker – altså mere drikkevand

Skoleprojektet

..med en sløjfe omkring produktionen

Sundhedsprojektet

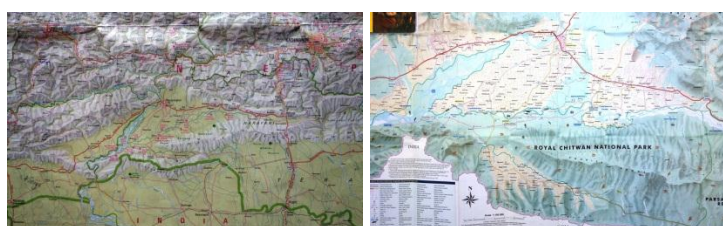
Ny strategi for vores landsbyudviklingsarbejde

Ikke at forglemme (Turisme, Dyr læge, Gensyn med Madi, LEGO)

Afslutning

Men inden jeg kaster mig ud i beretningen, er det på sin plads lige at give en helt overordnet status på landsbyudviklingsprojektet i Madi.

Madi er navnet på det område, hvor vores tre landsbyer befinder sig. Lad os lige kigge på et par kort:

Fra starten har det været klart for alle, at det udviklingsprojekt, vi startede i februar 2009, skulle vare i fem år – indtil udgangen af 2013. Derefter ville vi bruge vores erfaring og kræfter andre steder i Nepal.

Denne udmelding har helt sikkert været et vigtigt pejlemærke for alle involverede. Det har været sundt for landsbyboerne at vide, at vores engagement ikke bare fortsætter i det uendelige. Det har været vigtigt for mig at vide, at der er sat en tidsmæssig bagkant. Ellers ville jeg nok for længst være brændt ud. Og endelig må en tidsramme være et helt afgørende værktøj, når man forsøger at arbejde med bæredygtighed.

De fem år udløber til december, og det er dævl' me snart

Det forgangne år har været et år i et vadede, hvor det har været vanskeligt at navigere. Hvor skal vi satse, hvor skal vi bremse? Hvordan holder vi gejsten oppe? Hvor kan vi lige så godt spare på kræfterne? Hvordan runder man et udviklingsprojekt som vores af?

Et kritisk, men meget berettiget spørgsmål har det været: Er det overhovedet realistisk at tro, at 350 familier i løbet af 5 år kan løfte sig op over fattigdomsgrænsen, bare fordi vi kommer med vores inspiration, vores støtte, vores menneskelige ressourcer og en pose penge? Det er selvfølgelig ikke realistisk, for det hele handler jo i bund og grund om holdningsændringer. Men jeg vil dog holde fast i, at det stadig er en god idé med en tidsramme omkring det, vi sætter i gang.

Et andet selvkritisk spørgsmål: Har landsbyerne så løftet sig så meget, at deres kurs ud af fattigdommen kan holde? Eller vil udviklingen bare stagnere, hvis vi trækker os helt ud i slutningen af 2013?

Jeg tror ikke, kursen vil kunne holdes. Set i bakspejlet har kursen måske slet ikke været klar og fast nok? Vi har gjort en masse erfaringer, det skal der ikke herske nogen som helst tvivl om overhovedet. Men vi har måske ikke været tilstrækkeligt målrettede? Vi har ikke haft tilstrækkeligt velbeskrevne mål at styre efter? Hvilke konkrete mål har vi i grunden for skolearbejdet? Hvad skal være vores mål for sundhedsarbejdet? Hvor stor en omsætning skal vi arbejde hen imod, når vi snakker indtægtsgivende aktiviteter? Og hvor mange landsbyboere skal være engageret i en eller anden form indtægtsgivende virksomhed?

Disse overvejelser vil jeg gerne bede jer have i baghovedet, når jeg nu fortsætter med at berette om årets større og mindre projekter (for jeg smider et par mindre projekter ind i beretningen undervejs).

Etablering af vandforsyning i Kantipur og Indrabasti

Indvielsen for godt to uger siden af to vandværker i henholdsvis Kantipur og Indrabasti er under tvivl kulminationen af vores landsbyudviklingsprojekt i Madi. Det har været et meget stort projekt, med et samlet budget på 1,2 mill.kr., og det har kostet os mange spekulationer og rigtig meget arbejde.

Vandværkerne, som er doneret af Grundfos i juni 2011, er så vidt jeg ved den største bevilling nogensinde fra Poul Due Jensen Fonden til et enkelt projekt.

Grundfos har været os til stor støtte hele vejen gennem forprojektering og anlægsfase, og det ser ud til, at vi fortsat har Fondens store tillid. I hver fald er vi blevet opfordret til at indsende endnu en ansøgning. Herom mere senere.

Samarbejdet med den nepalesiske totalentreprenør har været eksemplarisk, selv om et projekt af den størrelse - med kommunikation, der for 95 % vedkommende er skriftlig, foregår over store geografiske afstande og med store kulturelle forskelle, er vældig krævende. Og jeg ville ønske, at jeg havde været både ingeniør og forretningsMAND.

De to soldrevne vandværker leverer nu rent drikkevand til 1400 mennesker i de tre landsbyer. Interesserede kan studere de tekniske specifikationer på de to bilag, der ligger på bordet.

Vi har for en uge siden gennemgået fejl og mangler, og totalentreprenøren er nu i fuld gang med at udbedre de mangler, vi har påpeget.

Drift af de to vandværker

Det er et stort ansvar at modtage så fornem en bevilling og at stå med så stort et byggeprojekt.

Men det er et endnu større ansvar, der venter os i forhold til drift og vedligeholdelse af de to vandforsyninger. Danmark og den vestlige verden i det hele taget har rigelig med fiaskoer med fejlslagne hjælpeprojekter. Det er derfor først nu, vi sammen med landsbyerne skal vise, at vi formår at sørge for, at landsbyerne også om fem år har to velfungerende vandværker.

Fra starten af marts og indtil for en uge siden har ingeniørstuderende Anders Zacho Jørgensen været i landsbyerne for at starte driften af vandværkerne op sammen med de to pedeller, landsbyerne har udpeget til at varetage det daglige arbejde med åbne og lukke for vandet, notere og afrapportere forbruget af vand fra de 42 tæppesteder, ordne lækager og skifte defekte vandhaner.

Jeg vil gerne her sige mange, mange tak til Henrik Bjørn for støtte og gode råd gennem det sidste år og for at klæde Anders på til de opgaver, der ventede ham. Det har været en stor betryggelse at kunne spørge dig til råds.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at sige Anders mange tak. Anders kunne ikke være her i dag, men han har gjort et kæmpe stort arbejde her i marts og april. Anders, Grundfos, Henrik og jeg er dog meget enige om og opmærksomme på, at vi skal finde en afløser for Anders, der kan følge op på driftsplanen til efteråret.

Hvis nogen af jer kender en dygtig håndværker, gerne VVS eller smed - eller ingeniør med praktisk erfaring, der kunne tænke sig den enestående oplevelse, så sørg endelig for at få vedkommende skubbet hen til mig.

Landsbyboerne er blevet enige om, at alle vil kunne betale 50 RS (3,50 kr.) om måneden for drikkevandet. Denne brugerbetaling skal bruges til at lønne de to Heraloer, som pedellerne kaldes på nepalesisk, til at få rensset pumper og borer, til at få vandkvaliteten tjekket kemisk og biologisk og til at udskifte det tekniske udstyr, efterhånden, som det bliver slidt.

Det vil de næste par måneder vise sig, hvor godt vandværksforeningen og især de to heralo'er er klædt på til opgaven. Heldigvis har vi et par folk i Nepal, vi kan trække på, hvis det skulle blive nødvendigt med ekstra støtte til vandværksforeningen.

Skoleprojektet

Det var landsbyboernes ønske helt fra starten, at vi skulle lære børnene i skolen bedre engelsk. Til dato har 32 frivillige deltaget i skoleprojektet.

Vi har i det forgangne år haft to hold afsted til skolearbejdet:

Hold 7, der bestod af Maria, Rikke og Maria, var afsted i efteråret 2012.

Og Hold 8, der bestod af Helene, Nanna og Katrine, der er her i dag samt Liva og Thea, der stadig er på rejse.

Skoleprojektet er meget højt prioriteret af landsbyerne og yderst værdsat af skolerne. Ikke mindst sætter lærerne stor pris på Teacher Trainingen, som nu har kørt seks gange – siden Trine og hendes hold i efteråret 2010 første gang samlede lærerne efter skoletid for at lære dem engelsk og give dem nye værktøjer til brug i undervisningen.

Hold 7 var et lille, men stærkt hold, med to professionelle lærere Rikke og Maria. Det er selvfølgelig et stort kvalitativt løft hver gang, der er professionelle lærere på holdet. Hold 7 brugte mange kræfter på at prøve at forklare lærerne meningen med de forskellige øvelser, som de introducerede, på læsning, på ordenes fonetiske opbygning og på at lærerne mere offentsivt arbejder på at få de dårligste elever med ind i undervisningen.

Hold 7 klædte Hold 8 på til arbejdet (ligesom Hold 8 skal klæde Hold 9 på), og vi lavede i den forbindelse sammen en kort, skriftlig projektbeskrivelse for Hold 8..... på engelsk, så vores tolk og dygtige facilitator Umesh kunne støtte pigerne i deres oplæg til lærerne om, hvad Hold 8's syv uger skulle indeholde og i at få alle aftaler på plads med vores ikke altid velorganiserede samarbejdspartnere i landsbyerne ☺.

Det er første gang, vi har været så velforberedte hjemmefra. Og det er selvfølgelig den vej, vi skal – også på skoleområdet: Strategi, målrettethed, langsigtet planlægning og koordinering.

For første gang evaluerede Hold 8 de syv uger. Det skete den sidste dag - sammen med alle lærerne og Umesh. Og der blev udarbejdet en kort rapport på engelsk. Her har vi selvfølgelig også et godt eksempel til videreførelse.

Næste gang skal vi arbejde lidt mere og lidt mere formaliseret med det at lave projektbeskrivelse og evaluering på engelsk. Ligesom det fra starten har været praksis på sundhedsområdet.

På mit møde med skolelederne 7.april fik Hold 8 rigtig mange varme anbefalinger.

- Krishna fra Ayodhyapur Skole fremhævede, at Hold 8 var nemme at snakke med, at der var en fin kommunikation. At hans lærere var begyndt at forberede timerne, at Katrine var dejligt kommanderende ☺. At Liva havde lavet undervisningsmateriale til ham (Krishna).

- Hari fra Indrabasti Skole fremhævede, at børnene i hans skole var blevet gode til at udtale de engelske ord. At Helene og Nanna havde lavet et stort og flot undervisningsmateriale til Indrabasti skole. At det havde været en strålende tid, selv om både Nanna og Helene havde været en del syge. Jeg forstår slet ikke, hvor I fik det overskud fra ☺
- Krishna fra Kantipur Skole fremhævede Liva, som havde arbejdet med børnehaveklassen i Kantipur. Liva er ikke her i dag, men vi kan vist godt tillade os at sige, at Liva er lidt i særklasse.

Jeg synes, vores samarbejde med alle tre inspektører bliver mere og mere værdifuldt.

Og så skal vi lige vende volleyball projektet. Jeg tror, Hold 8 for alvor tog kegler med sit volleyball projekt. Sport er ikke ukendt i Nepal og volleyball er en udbredt sportsgren. Men det var et scoop at introducere sport i undervisningen og at afvikle en skoleturnering.

Her skal lyde en stor tak – også fra de tre skoleinspektører - til Peter Sørensen, cheftræner hos AGF, for hans støtte til volleyball projektet. Jeg skal her viderebringe en invitation til Peter og superliga-holdet til at komme til Madi. Gad vide, om sådant et besøg kunne blive en realitet? Kunne man forestille sig en træningslejr i det fattige Sydnepal? Det må vi lige undersøge.

Tilbage til Hold 7 – vi tager lille smut omkring produktionen og kvinderne.

Der er et stort potentiale for produktion af husflid og kunsthåndværk i landsbyerne. Og vi har siden 2010 forsøgt at holde fast i den store vilje, der er blandt kvinderne til at komme i gang med at producere.

Vi har de sidste 2½ år købt for 44.000 kr. af kvindernes produktion og NÆSTEN solgt i Danmark:

Handicraft, 2010-2013			
Omsætning			
	NRP	DKK	Daglønninger
Samlet omsætning	662.000	44.000	
Til kvinderne	331.000	22.000	1.000
Til community	331.000	22.000	

Desuden skamler, benvarmere, pulsvarmere

Det ser jo ikke så skidt ud:

- Produktionen er allerede i denne størrelsesorden en betydelig indtægtskilde for kvinderne,
- det er et produktudvalg, der kunne have potentiale, især hvis danske designere kunne lokkes ud for at arbejde med produktudvikling og kvalitetssikring.
- Der er et marked, både herhjemme og i turistområder i Nepal.

MEN:

- Det koster mange flere ressourcer end dem vi pt. har at markedsføre varerne i Danmark
- Der er brug for professionel produktudvikling og kvalitetssikring
- Kvinderne skal lære at læse, skrive og drive forretning

Vi er faktisk ved at brænde naldene på armbåndene. Bestseller havde stillet os i udsigt, at de ville kunne aftage 10-20.000 stk, hvilket jeg ikke havde forestillet mig, kvinderne nogensinde ville kunne præstere. Men kvinderne leverede i løbet af et par måneder i efteråret 3.000 armbånd (det var Hold 7, der satte den produktion i gang), og de vil med lethed kunne leve op til efterspørgslen hos Bestseller: 20.000 stk. Bestseller sprang fra på målstregen de kom i tanken om, at armbåndene vist alligevel ikke havde brandingværdi.

Historien, vi sælger disse armbånd med, er rigtig god:

"To armbånd kan betale en families drikkevand i en hel måned"

Er der nogen af jer, der kan finde en kunde, for hvem disse armbånd har brandingværdi?

Vi har indtil videre ikke haft held med at skabe kontakt til en designer eller et uddannelsessted for designere.

Dette indsatsområde – erhvervsudvikling – er det allermest påtrængende. Men det er også det allervanskeligste at administrere.

Hvor finder vi en frivillig erhvervsmand eller – kvinde, som har lyst til at prøve kræfter med erhvervsudviklingen i en kommende periode for vores landsbyudviklingsprojekt?

Antropologi projektet

På vej fra skoleprojektet og over til sundhedsprojektet skal vi lige runde Københavns Universitet og fire studerendes feltopgave: 'Ungdom, uddannelse og familieliv i Madi, Nepal'. Opgaven handler om unge nepaleseres sygdoms- og sundhedsopfattelse samt om deres behandlingsvalg.

Anna Frohn fra skoleprojektets Hold 3 (efteråret 2010) læser nu Antropologi ved København Universitet. Anna og tre medstuderende var i november 2012 tre uger i Madi. Deres fokusgruppe var de største elever på Kharkatta Skole - den skole, som børnene i vores tre landsbyer fortsætter på efter femte klasse på Ayodhyapur Skole.

Det er stort, at vores projekt kan tiltrække et antropologi-hold fra Københavns Universitet, som tilmed laver en opgave til næsten topkarakter. Det er vigtigt og fornemt, at vi på denne måde kan få vores udviklingsarbejde understøttet af forskning og teoretiske afhandlinger.

Jeg skal her også nævne Paul og Marie's antropologiske undersøgelse af forholdene omkring drikkevandssituationen – FØR etablering de to vandværker. Paul og Marie var med på Hold 5 (efteråret 2011) og lavede i forbindelse med deres ophold i landsbyerne i efteråret 2010 denne antropologiske undersøgelse sammen med Umesh.

Begge undersøgelsesrapporter ligger til gennemsyn på bordet. Paul og Marie's undersøgelse, der nu er kommet på engelsk, må man tage med hjem – så længe oplag haves.

Tak til jer alle seks - og mange, mange hilsner til Anna, Sarah, Louise og Ida fra lærerne på Kharkatta Skole, som stadig er meget, meget stolte og glade for jeres besøg.

Anna og Louise, vi skal meget gerne stå til rådighed med gode råd og kontakter, hvis I møder studerende på Uni, der kunne tænke sig at lave lignende opgaver, der kan understøtte vores udviklingsarbejde.

Sundhedsprojektet

Vi har gennemført to sundhedskampagner - den første i september-oktober 2011; den anden i oktober-november 2012.

Fra begge kampagner foreligger der nu solide rapporter, på både dansk og engelsk. På dansk for at sikre, at vi arbejder målrettet og effektivt med sundhedsfremme. På engelsk for at kunne orientere vores samarbejdspartner i Nepal om, hvad vi har gang i på sundhedsområdet.

Stor tak selvfølgelig, til Sundhedsholdet 2012, men også til Mette Bønløkke, der begge gange har oversat sundhedsrapporten til engelsk.

Vores sundhedsarbejde handler som sagt om sundhedsfremme og sygdomsforebyggelse. Vi undgår meget bevidst medicin i vores arbejde, hvilket giver os store udfordringer, fordi nepaleserne i den grad er fokuseret på indtagelse af medicin. Vi mener, det er bedre at forebygge end at helbrede, og der er nok af andre, der fylder medicin i landsbyboerne.

Susanne har fortalt om Kantipur Health Camp 2012, så jeg skal nøjes med at fortælle, at Kantipur Health Camp 2013 holdet er sammensat og i fuld gang med at forberede sig til 5 ugers sundhedsarbejde i oktober-november.

Præsentation

Jeg skal lige nævne, at de to sundhedshold 11 og 12 og jeg har inviteret Arati til Danmark i 2 uger til august. Det er skønt at kunne give Arati denne enestående chance for at besøge Danmark og blive introduceret til det danske sundhedssystem. Ikke bare, fordi det bliver hendes livs oplevelse, men også fordi vi meget bedre kan bruge hendes kompetencer, når hun med egne øjne har set, hvad det danske sundhedssystem står for.

Vi forventer, at Kantipur Health Camp 2013 skal arbejde med følgende emner:

Skole og sundhed – efterår 2013

- Opfølgende screening af alle børn
- Tandbørste, vand og sæbe
- Ernæring
- Førstehjælp (nyt)
- Uddeling af briller og tandbørster
- Health training for lærerne
- Undervisning af health workers
- Pubertetsundervisning
- (Køkkenhaver / skolekøkkenhaver)
- ('Global Handwash Day' – 18. oktober)

Tak til Soroptimisterne fra Silkeborg

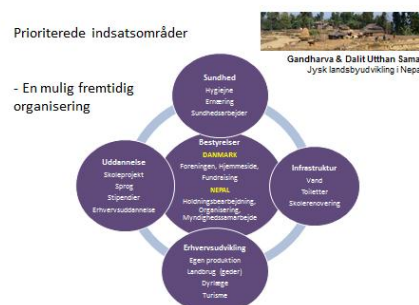
POSTKORT PROJEKTET

Ny strategi for vores landsbyudviklingsarbejde

I bestyrelsen har vi erkendt, at landsbyerne ikke når i mål i forhold til at løfte sig selv op over fattigdomsgrænsen i løbet af de fem år, der er afsat. Men vi er rigtig godt begyndt, har masser erfaringer, betydeligt lokalkendskab og nyttig kontakt til myndighederne. Og vi har, ser jeg helt klart efter denne tur, mobiliseret landsbyerne til at tage fat i fremtiden og fået fat i nye og stærke kræfter blandt landsbyboerne. I bestyrelsen er vi derfor indstillede på at fortsætte landsbyudviklingsarbejdet i Kantipur, Ayodhyapur og Indrabasti efter 2013 – under følgende forudsætninger:

- At landsbyboerne ønsker vores støtte til deres udvikling
- At vi kan komme igennem med et krav om lighed for alle, uanset kaste og landsby
- At vi kan lave en organisation og en arbejdsplan, der sætter fokus på bæredygtighed

Vi skal nu præsentere jer for et udkast til en ny organisation:

Hans Jørn (?) og Lone tegner og fortæller

Lige før jul var jeg til møde med Grundfos Fonden. Det handlede først og fremmest om drikkevandet, men Grundfos havde også ønsket at få yderligere et punkt på dagsordenen: Et kig ud i den lidt længere fremtid. Det lurede jeg jo lidt på, men fik opklaret, at det bl.a. også var vores fremtid, Fonden tænkte på samt på mulighederne for mere samarbejde. Jeg præsenterede Hans Jørn's skitse, og den faldt i MEGET god jord. Så derfor arbejder en lille arbejdsgruppe, bestående af Anette Nymann, Susanne Rystok, Hans Jørn, Christian

Kolthoff og jeg med at beskrive et nyt landsbyudviklingsprojekt, som vi har givet navnet **'Projekt bæredygtighed'**. Vi har faktisk meget travlt, for vi skal i løbet af nogle dage have en ansøgning afsted til Grundfos.

Et par dage efter indvielsen af drikkevandet samledes alle tre landsbyer under et par hellige træer midt imellem dem alle tre – for at drøfte fremtiden. Umesh og jeg havde allerede fået mange positive tilbagemeldinger på vores mødeinvitation. Mødet var berammet til lørdag 6.april kl. 7. Der var ikke en sjæl, da Umesh og jeg ankom. De kom dryppende. ('Nepalese time'). Kl. 8. var der ankommet tilstrækkelig mange af dem, vi betragtede som nøglepersoner og så startede vi mødet, der kom til at vare tre timer og blev en bragende succes. Mødet kommer til at gå over i historien som 'det berømte tallerkenmøde'.

Først havde Umesh tilrettelagt en brainstorm, hvor hver landsby i løbet af 20 minutter skulle lave en liste over de udviklingsbehov, som de gerne ville arbejde med i et kommende landsbyudviklingsprojekt. Der kom 55 ønsker på bordet, hvor af de 3 højst prioriterede skulle findes i nye, blandede grupper.

1. **IT undervisning og Erhvervsuddannelse**
2. **Kunstvanding til alle tre landsbyer**
3. **Turisme udvikling**
4. **Sundhedsfremme og forebyggelse**

Efter en kop te og pakke kiks var vi klar til næste del af mødet.

Jeg gav en status på vores udviklingsprojekt og skitserede baggrund, formål, vision og strategi for et fortsat landsbyudviklingsprojekt. Men også de præmisser og betingelser, vi stiller, nemlig at alle skal sikres lige ret. At der dannes en ny paraply organisation over alle nuværende formelle og uformelle grupperinger. Dagen før havde jeg fået en idé, nemlig at skitsere Hans Jørn's organisations model med 10 tallerkener. Umesh og jeg havde skrevet teksten på undersiden af tallerkenerne – 5 på engelsk og 5 på nepalesisk.

Mens vi drak te, lagde jeg de ti tallerkener ud i sandet, med de engelske øverst og forbandt dem med streger i sandet.

Det trak omgående folk til, og tallerkenerne viste sig at være lige i øjet til det formål. Vi kunne tage dem op i hånden, vi kunne bytte om på dem, vi kunne tegne streger og ringe i sandet. Tallerken-konceptet røg direkte ind på lystavlen.

Vi forklarede også om, hvordan proceduren skulle være ved bestykning af tallerkenerne. Indsatsområderne skal bemannes med de mest kompetente folk indenfor de fire områder. Paraplyen skulle have en demokratisk valgt bestyrelse med repræsentativ sammensætning. Siddhi Lal blev af de tilstedeværende

udpeget som kontaktperson, indtil der var holdt generalforsamling og bestyrelsen valgt. Det havde jeg ikke turdet, men landsbyboerne var her meget taktiske.

Umesh og jeg har fire kandidater til de fire indsatsområder:

Krishna Aidt Singh Hari Sumit
Infrastruktur..... Erhvervsudvikling...Skole & uddannelse ...Sundhed

Ikke at forglemme

Vi forventer, at turisme bliver en betydelig indtægtskilde for landsbyerne, og jeg er meget glad for, at netop Peter fra Respectful Travel har taget dette projekt på sig. Og jeg håber, vi kan give dig den fornødne støtte- og håber ikke mindst at både den første, den anden og den tredje rejse bliver udsolgt og vellykkede. For så har vi sikret det erhvervsudviklingsprojekt.

Netop modtaget fra Kathmandu: Christian (Kolthoff) har i denne uge (16-18. april 2013) været på besøg i de tre landsbyer for at undersøge mulighederne for etablering af en andelsdyreklinik. Vurderingen er, at forudsætningerne er til stede for en succesfuld etablering og drift. Driftsomkostningerne af klinikken vil hovedsageligt udgøres af lønninger og i en opstartsfasen ikke overstige 20.000 dkr. årligt. For at klinikken har et tilstrækkeligt markedsgrundlag, skal den, ud over de tre projektlandsbyer, yderligere dække de omkringliggende 8 landsbyer. De i alt 11 landsbyer har dyr til en skønnet salgsværdi af mere end 5 mio. dkr. Det er således en meget ubetydelig del af dyrene, der skal reddes, for at regnskabet balancerer. I tillæg forventes øget tilvækst af slagtedyr og en forøget mælkeproduktion samt en øget investeringsvilje i produktionsdyr (bønderne er i dag tilbageholdende som følge af risikoen for at dyrene (deres investering) dør som følge af manglende dyrlægehjælp).

Klinikken bør ejes af det nepalesiske community og organiseres under den "dinner plate", der hedder Income Generation. I tillæg bør etableres et repræsentantskab, der dækker de 11 landsbyer og det lokale VDC. Klinikken skal i det daglige drives af dyrlægen Yubaraj evt. med en (gerne kvindelig) assistent. Det er diskuteret at den daglige drift finansieres af et månedligt abonnement for hver familie i de 11 landsbyer samt et (skjult) honorar på medicin, som tilpasses den enkelte families betalingsevne.

Udviklingen af den veterinære kompetence foregår ved, at dyrlægen til tider besøger en meget kompetent dyrlæge i en nærliggende landsby. Brugt udstyr til etableringen samler Christian ind hos danske dyrlæger og tager det med på den næste tur. Lokale på 20 m² stilles til rådighed af det lokale VDC (Village Development Committee). Etablering af varelager samt indkøb af borde, stole og hylder sker på baggrund af et lån fra Jysk landsbyudvikling i Nepal på maksimalt 6.000,- dkr.

Det forventes, at der kan startes op i oktober. Alle aktiviteter samt udstyr og lån gøres afhængigt af, at der i og for de 11 landsbyer etableres et repræsentantskab, en basal forretningsplan, en abonnementsordning samt commitment til tilbagebetaling af lånet.

Christians dias

I efterårsferien 2012 vendte Ellen, Karl og Anne tilbage til Kantipur – for at besøge gense alle vennerne, besøge deres familier og for at sætte 3. klasse's klasseværelse på Kantipur Skole i stand. Det er skønt for projektet, for landsbyerne, for familierne, for skolerne – og for jer selvfølgelig – at det kunne lade sig gøre. Tredje klasse fik et meget flot klasseværelse – og Ellen, din mus var der den dag, jeg kom forbi.

I 2012 bevilgede LEGO midler til at bygge en ny børnehaveklasse i Kantipur. Med bevillingen fulgte 10 kg DUPLO til hver skole. Så det blev Maria, Rikke og Maria fra Hold 7, der introducerede LEGO i undervisningen i efteråret, og det blev en kæmpe succes. Det projekt burde vi for resten også have haft et indlæg om. I januar-februar har Liva fra Hold 8 arbejdet sammen med børnehaveklasselæreren i Kantipur Skole. De har sammen lavet undervisningsmaterialer til børnehaveklassen, der desværre langt fra var færdig, da Hold 8 kom til Kantipur. Og Liva har gjort et fantastisk arbejde for at støtte og opkvalificere Khadka Kumari, børnehaveklasselæreren. Vi skal i 2013 have fulgt den fornemme bevilling fra LEGO til dørs, og det ville være utroligt godt, hvis vi i det hele taget kunne gøre noget samlet og målrettet for børnehaveklasserne.

Afslutning

Sidste år var denne beretning bygget op om de organisationer og enkeltpersoner, der på en eller anden måde støtter 'Jysk landsbyudvikling i Nepal'. Det er nemlig et kæmpe netværk, der bærer vores arbejde.

I år har jeg valgt at gå ind i et par af vores delprojekter, og har på den måde kun nået at sige tak til en lille flok af alle de mennesker, der arbejder for 'Jysk landsbyudvikling i Nepal' på den ene eller den anden måde.

Først tak til sværvægterne:

Poul Due Jensen's Fond, Lauritzen Fonden, FO-Aarhus (Frit oplysningsforbund), Soroptimisterne i både Randers og Silkeborg, LEGO og Peter Sørensen.

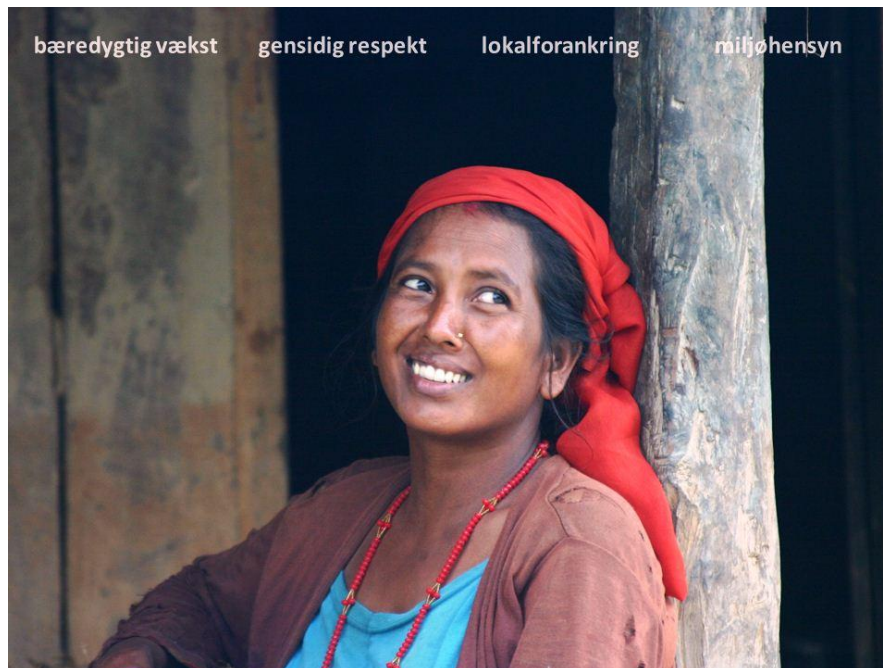
Men også en stor tak til de mange mennesker, som i årets løb har støttet os med spontane gaver. Det varmer vildt meget, når der pludselig står en uventet klat penge på kontoen.

Og endelig tak til alle jer, jeg ikke fik takket i denne beretning:

Hem og Hari, der har serveret nepalesisk te og som hver gang, vi sender frivillige afsted, kommer ud på Farmen og laver afskeds-Dal Bhat. Else Marie og Rikke, der har bagt lækre kager til os i dag. Berit, der har sørget for at gøre salen hyggelig. Den Kreative Skole, som uden betaling lader os låne hele denne fine skole år efter år. Anna, Bjørn og Anne, der igen i år pynter væggene og som med auktionen bidrager til at gøre dagen festlig. Alle jer frivillige, der bærer hele dette udviklingsprojekt (Ellen, hvornår er det nu, I har planlagt at holde sommerfest hjemme hos mig?).

En særlig tak til Pia Lassen, der næsten har overtaget arbejdet med at mærke varerne, der kommer hjem fra Nepal og som gør et stort arbejde for at få dem solgt. Og til Else Marie, der har lavet en lille forretning på Kornmod Skole. Tak til Nina, der skriver referat i dag. Til Karl, der styrer ordet. Til alle jer, der share'r og Like'r på Facebook og gør god reklame for os i jeres netværk. Til vores knalddygtige bestyrelsesmedlemmer Poul og Hans Jørn. Og ikke mindst Susanne og Anette, der slet ikke er klar over, hvad der venter jer af arbejde - og fantastiske oplevelser.

Tak til alle og lad os så satse på et tredje år for Jysk landsbyudvikling i Nepal, fuldt af udvikling og succes. Vores venner i Madi vil helt sikkert mene, at vi her og nu burde takke og ære Ganesh - Guden for succes og fremgang – med en lille Puja.

20.4.2013. Lone Petersen